

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984728352.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Nej, det hade Laursen sgu dog ikke tænkt sig. Selv om man kom til håndværkerbal og trykkede et pigebarn en smule på et tilladeligt sted (hvad Laursen dog ikke var nogen virtuos i), eller hørte på hendes pigesnak, så kunde man dog umulig forestille sig, hvor meget pjat sådan et væsen bestod af. For det var dog kolossalt. Laursen var ikke noget morsomt menneske, han hade ingen sans for pudsigt vrøvl og vrængede ad det, når han hørte det af sine kammerater. Men dette her var dog værre, alt det vallepjat, han nu oplevede, nu, da han gik med alvorlige planer på grundlag af den formue, han snart skulde eje. En dag hade hun religiøse skrupler, hun forstod ikke nadverens sakrament og udviklede nærmere, hvordan hun ikke forstod det; han spurte, om hun var tosset. Det blev den første scene, og den var våd. Senere kom der andre spørgsmål og tvivlsmaal angående livet selv, sådan i een stor, rund mundfuld, og Laursen, der aldrig hade læst rare, gamle bøger om unge piger, anede ikke, at der kan bo så meget vævelse i sådan en. En anden dag var han ikke til at få et ord af, fordi ideen til en stor tømmerhandel med savskæreri var opstået hos ham, 51 og da hun syntes, hun skulde more ham, fordi han kedede sig, spurte hun, om han vidste, hvornår været er poetisk og hvornår matematisk. Mens han endnu stejlede tavs over dette spørgsmål, forklarede hun ham glad hvornår, men da blev han komplet rasende. Om hun ikke vilde rejse ad helvede til med det; om hun troede, han var en gammel kælling. Fanden med hendes bærmesludder! Derefter kom det til en større højtidelighed, som han rendte fra; han gik hjem og indså, hvad det betød, at han tog hende for pengenes skyld. Han hade aldrig været forelsket, men nu kom han i tanker om, at dette her meget vrøvl om kærlighed måske alligevel hade noget at sige; at hun var ham imod, det tvivlede han ikke længere om. Før var en kone noget aldeles simpelt: hun fik børn, passede dem og ham og huset; men nu gik han i seng med tanken henvendt på det begreb kærlighed, som man altid aner noget om, selv om man ingen bøger har læst. Næste morgen ringeagtede han sine grublerier og tænkte på tømmerpladsen. Hans chef hade en, men viden savskæreri, hvad skulde det blie til? Nej, Laursens tømmerplads!